

af Mandens gode Jord og betale ham derfor 300 Kr. pr. Td. Land. Ja, det sagde jeg, og saa tilføjede det ærede Medlem fra Give: Ja, men er det da det ærede Medlems Mening, at vi skulle give 300 Kr. pr. Td. Land af de 30 daarlige Tdr. Land? Nej, naturligvis er heller ikke det min Mening. Det vilde være at betale en Pris, der var lige saa meget for høj, som den i forrige Tilfælde var for lav, men det kan dog neppe være det ærede Medlems Mening, at der ikke skulde kunne findes en fornuftig Udvej i denne Sag, for der skal blot ske det, som nu sker, naar man foretager en Vurdering til Ejendomsskyld, at man tager Hensyn til den forskellige Værdi, som de forskellige Jordstykker have, naar man udtager en Statshusmandslod. Det er ganske det samme, som skal ske, og intet som helst andet.

Endelig var det ærede Medlem ikke tilfreds med mine Udtalelser om Udlodderne. Han fandt det meningsløst, at jeg vilde have en saadan Opfattelse, at de skulde ligge hen uden at opdyrkes, og vilde vel bevise, at de i mange Tilfælde lod sig opdyrke med Fordel. Nu ere Udlodder paa Sjælland og Udlodder i Jylland sikkert forskellige Begreber, men jeg vil i Almindelighed sige om dette Spørgsmaal, at jeg er af den Opfattelse, at den ringeste Jord i et Land kan man vente med at sætte Arbejdskraft ud paa, indtil der er tilstrækkeligt af Arbejdskraft til intensivt at udnytte al den øvrige, og saa længe der her i Landet henligger en stor Del af Landets Jord, som enten udnyttes meget lidt eller kun kan udnyttes ved Indførelse af fremmed Arbejdskraft, skal man ikke vise Landets egne Børn ud paa Udlodderne, saa skal man lade dem gaa ud og arbejde paa den bedste Jord. Hvis de Herrer ville afvende de uheldige sociale Følger af den stærke Invasion, som nu foregaar fra Polen, og som maaske snart skal til at foregaa ogsaa fra Østen, af fremmed Arbejdskraft her til Landet, og hvis de Herrer ville afværge, at den gode Herregaardsjord her i Landet, naar denne Arbejdskraft udebliver, skal dyrkes mindre godt, saa beder jeg Dem være ivrige med mig for at lade Udlodderne ligge, lige til den gode Jord er forsynet med tilstrækkelig og intensiv Arbejdskraft.

Der blev i Gaar af det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) sagt, at jeg havde ingen Ret til at hævde, at den højtærede Landbrugsminister i denne Sag stod paa et meget konservativt Standpunkt. Der er ingen Grund til at strides om Ord, og i

hvert Fald vil ingen bestride den Paa-stand, jeg fremsatte, at i denne Sag er den højtærede Landbrugsminister ubetinget højre Fløjmand i denne Sal. Jeg kan naturligvis ikke vente, at mine Udtalelser skulde gøre noget dybt Indtryk paa den højtærede Minister, men derimod antager jeg, at mere egnet i saa Henseende vil være en Udtalelse i den Resolution, det jyske Reformparti vedtog paa sit Delegeretmøde forleden. Thi den Omstændighed, at denne Tilføjelse er sket hos Jyderne, medens den ikke findes i den sjællandske og heller ikke i den fynske Resolution, kan dog ganske sikkert kun opfattes som et Udtryk for, at den højtærede Landbrugsministers Landsmænd i snævrere Forstand have ønsket ved denne Lejlighed at give ham en meget eftertrykkelig Besked om, at han er gaaet galt i Byen.

**Formanden:** Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**N. P. Jensen:** Det ærede Medlem begyndte med at give mig Ret til at fradrage de Folk, som bo i Stationsbyer og Villabyer, som jeg nævnedes før. Gøres ikke behov! Det Fradrag er sket. Det ærede Medlem vil i Statistiske Meddelelser 14de Bind finde Tallene, som ere de eneste, der findes om Forholdet mellem Landarbejder og Ikke-Landarbejder. At de, som ere tilbage, skulde være enkelte — det ærede Medlem gik i Dag videre og sagde, at det var maaske nok ikke enkelte —, kan det ærede Medlem have Ret i. Det ærede Medlem vil paa Side 78 finde, hvor mange af Husene under 1 Td. Land osv. der henhører til Landbrug — og jeg tager Fiskere med, som det ærede Medlem nævnedes før —, altsaa til Landbrug og Fiskeri beregnes omtrent 22,000 af 68,000. Der er altsaa 46,000, der høre til de enkelte, som det ærede Medlem ikke vil regne med. Gaa vi saa videre til den næste Gruppe fra 1—3 Tdr. Land, viser der sig at være op imod Halvdelen at fradrage. Det ærede Medlem skal ikke mene, at dette Fradrag skal kunne redde ham. Det er nemlig rigtigt, at det Fradrag skal gøres, men det havde jeg gjort med de Tal, jeg benyttede.

Jeg vil tilføje med Hensyn til Prisen, som det ærede Medlem atter løselig var inde paa — ikke nær saa meget som sidst —, at det, at der findes 2 Huse eller 3,23 Huse pr. Td. Hartkorn, er ikke det samme. Det ærede Medlem ved meget vel, at jo